

den gamle Banegaard sparsommeligt nok; og saa viser det sig, at Driften af Værkstederne bliver meget dyrere, nu da de nye Værksteder ere opførte. Jeg skal ikke opholde mig ved, at det maa betegnes som et Misgreb fra Administrationens Side overfor Lovgivningsmagten, at den fremkommer med saadanne Udtalelser. Her er et Forhold, hvor vi ere svage overfor de Krav, der stilles fra visse Sider, og jeg kan ikke noksom fremhæve dette, fordi jeg tror, at en af de Veje, vi skulle ind paa, naar vi skulle komme til en fornuftig Statshusholdning, er den, at vi øve den fornødne Kritik overfor disse vidtgaende Krav. Kystbanen og alle de Anlæg, der ere knyttede dertil, ere et afskrækkende Eksempel. Vi vide, at den Bane kan ikke betale sig, og man taler om, at der der burde være gennemført en Værdistigningsafgift. Det vilde have været et af de Steder i Landet, hvor en Værdistigningsskat, paalagt de Ejendomme, der virkelig have vundet ved disse Baneanlæg, kunde have faaet noget at betyde i finansiel Henseende. Men det er bagefter, og det kan selvfølgelig ikke nytte at fordybe sig deri. Det er ogsaa bagefter at anke over de Bygninger, der ere opførte. Men disse to Ting tilsammen, Forsømmelsen af at gaa til en Værdistigningsskat i rette Tid og Forsømmelsen af at føre en fornuftig økonomisk Kontrol med Anlæg og Bygninger, gøre, at denne Banestrækning ikke kan betale sig, og saaledes gaar det ogsaa andre Steder. Saa godt som hver Dag har jeg haft det Arbejde for Øje, der er udført eller udføres ude ved Østbanegaarden nærmest i Forbindelse med Hellerup o. s. v., og en Mand, der fra sin Ungdom har været vant til at se Arbejde udført og selv haft Del deri, maa beklage sig over det Driveri, som finder Sted under dette Arbejde. Jeg ved ikke, om der er Midler derimod, men jeg har dog villet nævne det, for at der ogsaa kan blive tænkt derover.

Et lille Spørgsmaal vil jeg nævne i Forbindelse dermed. Jeg har undertiden hørt Tale om det Besvær, der kan opstaa f. Eks. for en Leder af en Jernbanestation, naar han til sit Personale faar tildelt en Person, der er forfalden til Drik, trodsig og opsætsig, og som optræder fordærlig for de Folk, mellem hvilke han skal arbejde. Det kan volde den Mand, der staar i Spidsen paa et saadant Sted, overordentlig Besvær at blive af med en saadan Person. Det er muligt, at vi her paa Rigsdagen ere Skyld i dette Forhold, og jeg tror, det er, fordi vi ere komne ind paa den blødagtige

Ting at pensionere og stille os saa gunstigt overfor saadanne Personer, som vi gøre. Vi sætte dem i Stand til at øve en Trodsighed, som er til overordentlig stor Skade, og som ikke mindst de lide under, der skulle være Kammerater med dem under Udøvelsen af deres Arbejde. Jeg tror, der var Grund til, at ogsaa her blev lagt mere Villiestykke for Dagen, end det somme Tider er Tilfældet.

Det ærede Medlem fra Søndervinge (Rasmus Hansen) hørte jeg i Gaar med stor Opmærksomhed — jeg satte mig hen i Nærheden af ham —, og jeg var meget glad ved nu endelig at høre et Medlem fra radikal Side udtale sig paa en forstandig Maade om, hvordan der kunde skaffes yderligere Indtægter for Statskassen. Jeg nævner dette med Tilfredshed, fordi vi jo ellers i disse Dage fra radikal og socialdemokratisk Side kun have hørt, at det, der nu foreslaas i Retning af at skaffe Indtægter for Statskassen, kunne de absolut ikke være med til, og ingen fra disse Sider har paa nogen Maade paapeget nogen anden Vej til at skaffe Indtægter. Jeg tror derfor, der er Grund til at være denne Svale, om den end ikke gør en fuldkommen Sommer, taknemmelig for, at den har udtalt noget saadant som det, dette ærede Medlem udtalte i Gaar.

Jeg har, som sagt, kun haft til Hensigt at fremføre disse Enkeltheder og maa i øvrigt være mellem dem, der mene, at den hurtigste og bedste Afgørelse vil være den hensigtsmæssigste for alle disse Spørgsmaals Vedkommende. Endnu har jeg kun en Bemærkning at gøre med Hensyn til Trafikken paa Banerne, Taksterne o. s. v. Det er blevet fremført om de forelagte Skattelove, at de i særlig Grad forfordele Byerne, medens de stille Landet gunstigere. Nu er der dog noget ejendommeligt i, at under den Kritik over Godstaksterne, der øves, er det netop i særlig Grad de Takster, der angaa Landbruget, og hvad dermed staar i Forbindelse, som man har angrebet i dette Ting. Denne Kritik er efter min Mening ganske rigtig, men den beviser jo, at den Tale, der føres om, at man i Lovforslaget er i Begreb med at ramme Byerne og kun i mindre Udstrækning Landet, er uberettiget.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wenzel Neergaard: I Anledning af de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem